

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Національний університет «Одеська юридична академія»

**ЄВРОПЕЙСЬКІ ОРІЄНТИРИ РОЗВИТКУ УКРАЇНИ:
НАУКОВО-ПРАКТИЧНИЙ ВИМІР
В УМОВАХ ВОЄННИХ ВИКЛИКІВ**

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної науково-практичної конференції

Одеса, 26 квітня 2024 року

Одеса
«Фенікс»
2024

*Рекомендовано до друку вченою радою
Національного університету «Одеська юридична академія»
(протокол № 8 від 15.05.2024 р.)*

За загальною редакцією **С. В. Ківалова**

Відповідальний за випуск **М. Р. Аракелян**

Є 24 **Європейські орієнтири розвитку України: науково-практичний вимір в умовах воєнних викликів** : матеріали Міжнар.наук.-практ. конф. (Одеса, 26 квітня 2024 р.) / за заг. ред. С. В. Ківалова. – Одеса : Фенікс, 2024. – 1000 с.
ISBN 978-617-8430-05-4

У збірнику відображено наукові напрацювання вчених, практиків, військовослужбовців у теоретичній та емпіричній площині у сферах філософських основ, загальної теорії та історичних досліджень держави і права, актуальних проблем світових соціально-політичних процесів, соціології та психології в умовах повномасштабного військового вторгнення. Висвітлено питання загроз національній безпеці в їх конституційному вимірі у рамках міжнародного та європейського права, трудового права та права соціального забезпечення, земельного, аграрного та екологічного права, пов'язані з функціонуванням економіки та підприємництва в умовах європейського вибору України. Розглянуто проблеми інформатизації та цифровізації суспільства, захисту інформації та кібербезпеки в умовах військового вторгнення, питання методики викладання іноземних мов, теорії та практики перекладу, проблеми лінгвістики та журналістики. Відображено наукові напрацювання у сферах адміністративного права та процесу, фінансового, морського та митного права, організації та вдосконалення судоустрою, прокуратури, інших правоохоронних органів, адвокатури. Висвітлено питання кримінального права, кримінально-процесуальних аспектів кримінального провадження та кримінологічних особливостей протидії злочинності в умовах воєнного стану, криміналістики, судової експертизи, психології та медицини у забезпеченні судочинства, цивільного та сімейного права, інтелектуальної власності та патентної юстиції, цивільного судочинства, господарського права та процесу. Розглянуто актуальні питання діяльності сучасних бібліотек у закладах вищої освіти, фізичної підготовки здобувачів вищої освіти.

Збірник розраховано на наукових і науково-педагогічних працівників, здобувачів вищої освіти, практичних працівників у сферах юридичної, економічної, соціологічної, політологічної, психологічної, філологічної наук, журналістики та кібербезпеки тощо.

УДК 005.332.2(4):316.42(477)»364»»20»(062.552)

Матеріали видано в авторській редакції

<i>Любічанківський Ольгерд-Ілля Ілліч</i> СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ГЕНДЕРНУ ІДЕНТИЧНІСТЬ НІМЕЧЧИНИ: ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ.....	139
<i>Саранчук Олександра Валеріївна</i> СТАНОВЛЕННЯ ІНСТИТУТУ НАРОДНОГО СУДОЧИНСТВА У СЕРЕДНЬОВІЧНІЙ УКРАЇНІ X – XVI СТ.	141

СЕКЦІЯ 4. КОНСТИТУЦІЙНИЙ ВИМІР НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

<i>Терлецький Дмитро Сергійович</i> ДОБІР СУДДІВ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ ЗА РЕФОРМОВАНОЮ ПРОЦЕДУРОЮ	144
<i>Афанасьєва Мар'яна Володимирівна</i> ЕЛЕМЕНТИ ПРОСТОЇ МОВИ ЮРИДИЧНИХ ДОКУМЕНТІВ	146
<i>Мишина Наталя Вікторівна</i> ДОСЛІДЖЕННЯ РОЛІ МІСЦЕВИХ ТА РЕГІОНАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВЛАДИ У ВИКОНАННІ РІШЕНЬ ЄСПЛ: НОВИЙ ПОГЛЯД В УКРАЇНСЬКОМУ ТА ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ПРАВОВОМУ КОНТЕКСТІ.....	149
<i>Батан Юрій Дмитрович</i> ЗАПОБІЖНЕ ПРИЗНАЧЕННЯ КОНСТИТУЦІЙНОЇ ЮСТИЦІЇ У КОНТЕКСТІ ЛЮДИНОЦЕНТРИЗМУ.....	150
<i>Бальцій Юрій Юрійович</i> ПРИНЦИП ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА В ДОКТРИНІ СУЧАСНОГО КОНСТИТУЦІОНАЛІЗМУ	153
<i>Волкова Дарія Євгенівна</i> ПОНЯТТЯ «СТВОРЕННЯ РЕЛІГІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ» В ДОКТРИНІ КОНСТИТУЦІЙНОГО ПРАВА	155
<i>Кулі-Іванченко Ксенія Костянтинівна</i> ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ЯК ПРІОРИТЕТНИЙ НАПРЯМОК ДЕМОКРАТИЧНОЇ, СОЦІАЛЬНОЇ, ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ УКРАЇНИ.....	157
<i>Панасюк Віта Миколаївна</i> ПРАВОВІ СТИМУЛИ ТА ОБМЕЖЕННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПРОЦЕСУ РЕАЛІЗАЦІЇ СУБ'ЄКТАМИ ПРАВА ЗАКОНОДАВЧОЇ ІНІЦІАТИВИ	159
<i>Ігнатова Анастасія Сергіївна</i> ПРАВА НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН У КОНТЕКСТІ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ	162
<i>Козирь Дмитро Валерійович</i> КОНСТИТУЦІЙНИЙ ВИМІР НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВІЙНИ ТА ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ	163
<i>Бугаєнко Каріна Вікторівна</i> ЦИКЛІЧНІСТЬ РОЗВИТКУ КОНСТИТУЦІЇ ЯК ОСНОВА ДЕРЖАВНИХ ПРОЦЕСІВ	166
<i>Матковський Микита Сергійович</i> ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ.....	168

СЕКЦІЯ 5. МІЖНАРОДНЕ ПРАВО ТА БЕЗПЕКА, ПРАВА ЛЮДИНИ Й МІЖНАРОДНО-ПРАВОВА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ У ХХІ СТОЛІТТІ

<i>Хашилатулла Бехруз</i> ДО ПИТАННЯ ПРО ГЛОБАЛЬНЕ ПРАВО У СУЧАСНИХ МІЖНАРОДНИХ РЕАЛІЯХ	171
<i>Аракелян Мінас Рамзесович</i> ПРАВОВАХИСНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ	173
<i>Сурілова Олена Олексіївна</i> СУЧАСНА КОНЦЕПЦІЯ ПРАВА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ	175
<i>Акіменко Юлія Юрійівна</i> ACQUIS ВНУТРІШНЬОГО РИНКУ ЄС – КЛЮЧОВА УМОВА НАБЛИЖЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ ДО ACQUIS ЕС.....	177
<i>Белогубова Оксана Олександрівна</i> РОЛЬ ДИПЛОМАТІЇ У ГЛОБАЛЬНІЙ СТРАТЕГІЇ ЗОВНІШНЬОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПОЛІТИКИ БЕЗПЕКИ ЄС	178
<i>Vladyshavska Viktoriia Viktorivna</i> REGARDING THE DECISIONS OF INTERNATIONAL JUDICIAL BODIES IN THE ASPECT OF THE IMPLEMENTATION OF THE STANDARDS OF INTERNATIONAL AGREEMENTS.....	180
<i>Войтович Павло Петрович</i> КРЕАТИВНІСТЬ У ПРАВІ ТА КРЕАТИВНИЙ ПІДХІД ПРИ ВИВЧЕННІ МІЖНАРОДНОГО ПРАВА.....	182
<i>Грушко Мальвіна Валеріївна, Тошчакова Анна Сергіївна</i> РОЗСЛІДУВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ЗЛОЧИНІВ: ДОСВІД ЗАРУБІЖНИХ КРАЇН.....	183
<i>Гриб Анна Миколаївна</i> UN HUMAN RIGHTS COUNCIL IN THE HUMAN RIGHTS PROTECTION MECHANISM.....	186

чинним шляхом, або фінансування тероризму. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2016. № 5. С. 78–81. URL: http://lsej.org.ua/5_2016/24.pdf (дата звернення: 12.01.2024).

3. Конвенція Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом, та про фінансування тероризму. 2005. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_153#Text (дата звернення: 12.01.2024).

4. UNODC. Model Legislation on Money Laundering. IMF, UNODC, 1 December 2005. URL: <https://www.unodc.org/icsant/en/model-legislation.html> (дата звернення: 12.01.2024).

5. Proceeds of Crime Act. 2002. URL: <https://www.legislation.gov.uk/ukpga/2002/29/contents> (дата звернення: 12.01.2024).

6. R. v. Sansregret, (1985) 1 S. C. R. 570. URL: <https://scc-csc.lexum.com/scc-csc/scc-csc/en/item/53/index.do> (дата звернення: 12.01.2024).

7. R. v. Public Prosecutor of the Canton of Vaud, 6 June 2003 (No. 6S. 59/2003). URL: https://www.law.cornell.edu/women-and-justice/resource/public_prosecutor_of_canton_ticino_v._a.a._6s._292/2004 (дата звернення: 12.01.2024).

8. United States v. Parramore, 720 F Supp. 799, 802 (N. D. Cal 1989). URL: <https://law.justia.com/cases/federal/district-courts/FSupp/720/799/1768539> (дата звернення: 12.01.2024).

9. Кримінальний кодекс України : Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text> (дата звернення: 12.01.2024).

10. Мезенцева І. Є. Відмежування складу легалізації грошових коштів та іншого майна, здобутих злочинним шляхом, від суміжних складів. *Вісник Національного університету внутрішніх справ*. 2004. Вип. 25. С. 81–85.

11. Westminster City Council v. Croyalgrange Ltd. (1986) 83 Cr App R 155. URL: <https://www.casemine.com/judgement/uk/5a8ff8c960d03e7f57ecd6ec> (дата звернення: 12.01.2024).

12. Stessens G. Money Laundering: A New International Law Enforcement Model. Cambridge : Cambridge Univ. Press, 2008. 488 p.

13. UNODC. Model Provisions on Money Laundering : Report, April 2009. URL: https://www.unodc.org/documents/money-laundering/Model_Provisions_2009_Final.pdf (дата звернення: 12.01.2024).

Ключові слова: відмивання коштів, міжнародно-правовий режим боротьби з відмиванням коштів, міжнародний договір, суб'єктивна сторона відмивання коштів, транснаціональні злочини, боротьба з корупцією.

Keywords: money laundering, the international legal regime of combating money laundering, international agreement, mens rea of money laundering, transnational crimes, the fight against corruption.

Жакун Маргарита Юріївна

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірантка кафедри міжнародного та європейського права*

ТРАНСФОРМАЦІЯ СТРАТЕГІЇ ЗОВНІШНЬОПОЛІТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

В умовах поширення збройних конфліктів чи такої загрози суттєво змінюються міжнародні відносини та зовнішня політика суб'єктів, активно адаптуючись до нових реалій та викликів. Держава, зазвичай, намагається максимально мобілізувати свої дипломатичні ресурси, щоб забезпечити національну безпеку і територіальну цілісність, захистити свої інтереси та ефективно відстоювати свої позиції на міжнародній арені. Зусилля дипломатії в умовах збройної агресії спрямовані на знаходження альянсів та коаліцій, пошук шляхів до врегулювання конфлікту через мирні переговори або медіацію, а також на залучення міжнародної допомоги та підтримки для забезпечення гуманітарних потреб, притягнення агресора до відповідально-

сті та післявоєнне відновлення держави. Окрім впливу на вектор зовнішньополітичних процесів, умови воєнного стану, також значною мірою впливають на внутрішню політику держави, включаючи формування національного єднання та управління кризовими ситуаціями. Не виключено, що на цьому шляху, держава може звертатися до інформаційних засобів (цифрова дипломатія) для підтримки своїх позицій та мобілізації національного суспільства.

Загострення збройної агресії росії на території України стало поворотним моментом для міжнародного співтовариства, адже став очевидним той факт, що давно затверджені фундаментальні засади та політика забезпечення міжнародного миру, протидії збройним агресіям та неросповсюдження збройних конфліктів – показали свою неефективність. В умовах сучасних викликів, ми маємо справу з новими, модифікованими інститутами в міжнародному праві, через які реалізується зовнішня політика держав, одним з яких визначаємо воєнну дипломатію (відома також як – дипломатія воєнного часу) [1, с. 92].

Що стосується курсу зовнішньополітичної діяльності України, то її основна мета була визначена Рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 30 липня 2021 року «Про Стратегію зовнішньополітичної діяльності України», введеного в дію Указом Президента України від 26 серпня 2021 року № 448/2021, а саме: утвердження України у світі як сильної та авторитетної європейської держави, здатної забезпечити сприятливі зовнішні умови для стійкого розвитку і реалізації свого потенціалу, економіки та українського суспільства. Слід звернути увагу, що дана стратегія також передбачає основні напрямки зовнішньополітичної діяльності України, серед них можемо виділити наступні:

- курс держави на набуття повноправного членства України в Європейському Союзі (далі – ЄС) та в Організації Північноатлантичного договору (далі – НАТО), який закріплений у Конституції України;
- забезпечення незалежності і державного суверенітету України, відновлення її територіальної цілісності, протидія агресії російської федерації, курс на набуття повноправного членства в ЄС та в НАТО, просування українського експорту і залучення іноземних інвестицій, захист прав та інтересів громадян України за кордоном, утвердження позитивного іміджу України у світі є пріоритетними напрямками зовнішньополітичної діяльності;
- розвиток відносин стратегічного характеру з ключовими партнерами на міжнародній арені, передусім з ЄС, НАТО та їхніми державами – членами, здійснення взаємовигідного співробітництва з іншими державами та міжнародними організаціями;
- поширення досвіду, набутого за роки протидії агресії росії, зокрема щодо протистояння гібридним загрозам, задля розвитку безпекового та політичного співробітництва з іншими державами [2].

Враховуючи те, що Стратегію зовнішньополітичної діяльності України ухвалили до повномасштабного російського вторгнення, яке, в свою чергу, призвело до тектонічних змін у глобальній політиці, можемо стверджувати, що в умовах воєнного стану дана стратегія потребує переосмислення і внесення відповідних коректив у зовнішньополітичний курс України.

Насамперед, слід визначити, що ж являє собою велика стратегія певної держави? Існують різні підходи до визначення цього феномену. До прикладу, Джефрі Фрідман професор Дартмутського коледжу США обмежує розуміння даного поняття певними концептуальними рамками, які пояснюють, яким чином національні держави можуть використовувати інструменти і зовнішньої, і внутрішньої політики, щоб зайняти гідне місце у світовій політичній і економічній системі, забезпечити надійну безпеку, економічний добробут і престиж [3].

На прикладі великої стратегії США, Джефрі Фрідман виокремлює чотири основні напрями (військовий, економічний, геополітичний і ціннісний (ідеологічний)) [3]:

1. Військовий потенціал держави, який дає можливість перемогти агресора;
2. Наявність союзів, домовленостей і альянсів, які дозволяють стримати потенційного ворога чи конкурента, не дати йому можливості реалізувати свою агресивну стратегію;
3. Система вільної торгівлі та міжнародних фінансів;

4. Порядок, який базується на певних національних цінностях.

Формуючи вектори зовнішньополітичної стратегії України, ми пропонуємо скористатись наведеною аналогією великої стратегії США та спробувати виокремити її чотири основні компоненти, які реалізуються, в тому числі, через українську воєнну дипломатію.

Так, можемо стверджувати, що свій військовий потенціал Україна довела стриманням повномасштабного вторгнення «другої армії світу» та звільненням близько 50% українських територій, які були захоплені з 24 лютого 2022 року. Важливим нововведенням стало започаткування Військової допоміжної місії з підтримки України (EUMAM Ukraine), метою якої є посилення військової спроможності ЗСУ для захисту територіальної цілісності і суверенітету України в межах її міжнародно визнаних кордонів, а також для захисту цивільного населення. Українські військовослужбовці успішно проходять навчання на території країн-членів ЄС та опановують сучасну військову техніку та зброю. Інтеграційні процеси на шляху до НАТО тільки посилюють оборонний альянс.

Щодо наявності союзів, домовленостей і альянсів, які сприяють боротьбі з країною-агресором, то слід виокремити успіхи воєнної дипломатії України в даному секторі. Станом на березень 2024 року Європейським Союзом, вже прийнято 13 пакетів санкцій проти росії. Продовжується активна, не тільки євроінтеграційна політика України, а й відновлення відновлення довоєнного рівня міжнародного співробітництва з рядом країн, зокрема з Індією, що підтверджується дводенним візитом Міністра Закордонних Справ Дмитра Кулеби до Індії 28 та 29 березня 2024 року [4].

Щодо економічного потенціалу, то, попри руйнування, спричинені російською агресією, Україна розглядається як економічно-потужна європейська країна. Слід зазначити, що важливе місце в загальній системі дипломатичної служби України відводиться саме економічній дипломатії. Метою даного різновиду дипломатії є забезпечення міжнародної підтримки в усіх аспектах життєдіяльності держави, розвиток відносин між бізнесом в Україні та за її межами, необхідність потужного посилення економічного фронту країни. Україна може запропонувати всьому світові власні напрацювання у аграрному секторі, інфраструктурний потенціал, розвинені технології, IT-індустрію, надзвичайно якісний сервісний напрямок, медицину, а також, сучасні воєнно-технологічні розробки. Безумовно, одним із основоположних векторів зовнішньої політики держави в умовах воєнного стану має бути пошук шляхів залучення інвестицій та фінансування для нових проектів [5, с. 47].

Разом з тим, слід наголосити, що Україна – це країна можливостей та прикладів стійкості, незламності держави, як в особі кожного українця. Сьогодні, національною ідеєю України, яка об'єднала всіх громадян, є перемога над країною агресором: перемога над геноцидом українського народу. Попри це, важливою місією є притягнення рф до міжнародно-правової відповідальності за вчинені міжнародні злочини на території України.

Підсумовуючи, варто звернути увагу, що основні напрями стратегії зовнішньополітичної діяльності України в умовах воєнного часу формують завдання української воєнної дипломатії. Тому, виникає питання, чи охоплює застосування воєнної дипломатії держави, як інструмента реалізації зовнішньої політики держави, тільки період воєнного стану, адже закінчення збройного конфлікту тягне за собою ряд інших завдань, серед яких: притягнення країни-агресора до відповідальності та розроблення дієвого механізму забезпечення міжнародного миру та стабільності. Дана проблематика набуває все більшої актуальності та необхідності для наукового дослідження та обговорення.

Список використаних джерел

1. Жакун М. Вплив євроінтеграційних процесів на динаміку воєнної дипломатії України: аналіз, перспективи та виклики. *Вступ України, Республіки Молдова та Грузії до Європейського Союзу: сучасні виклики* : матеріали міжнар. круглого столу (м. Одеса, 5 берез. 2024 р.) / відп. ред. С. В. Ківалов ; НУ ОЮА. Одеса, 2024.

2. Про рішення Ради національної безпеки і оборони України станом на 30 липня 2021 року «Про Стратегію зовнішньополітичної діяльності України»: указ Президента України від 26.08.2021 р. № 448/202. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/448/2021#Text> (дата звернення: 31.03.2024).

3. Jeffrey A Friedman, Progressive Grand Strategy: A Synthesis and Critique. *Journal of Global Security Studies*. 2023. Vol. 8, Iss. 1. URL: <https://doi.org/10.1093/jogss/ogac032> (дата звернення: 31.03.2024).

4. Візит Дмитра Кулеби до Індії. *Міністерство закордонних справ України*. Дата публ.: 27.03.2024. URL: <https://mfa.gov.ua/events/vizit-dmitra-kulebi-do-indiyi> (дата звернення: 31.03.2024)

5. Іванова В. М. Економічна дипломатія в системі забезпечення зовнішньоекономічної безпеки України. *Сучасний світ та економічна дипломатія: виклики, рішення та відновлення України*: матеріали міжнар. наук.-практ. конф. (м. Київ, 4 квіт. 2023 р.). Київ, 2023. С. 44–47.

Ключові слова: зовнішня політика держави, зовнішньополітична стратегія, воєнний стан, дипломатія, воєнна дипломатія, економічна дипломатія.

Keywords: state foreign policy, foreign policy strategy, martial law, diplomacy, wartime diplomacy, economic diplomacy.

Левченко Ігор Сергійович

*Національний університет «Одеська юридична академія»,
аспірант кафедри міжнародного та європейського права*

ПРАВО ВИБОРУ КРАЇНИ ПРИТУЛКУ ВСЕРЕДИНІ ЄС В СВІТЛІ НАПЛИВУ БІЖЕНЦІВ, ВИКЛИКАНОГО АГРЕСІЄЮ ПРОТИ УКРАЇНИ

Агресія російської федерації проти України та повномасштабне вторгнення, що почалося в 2022 році, зумовили виїзд з України значної кількості людей в пошуках притулку. Абсолютна більшість громадян України шукали притулку в країнах Європейського Союзу. Більшість таких громадян прибували до найближчої до українського кордону країни ЄС (Польща, Румунія, Словаччина), і частина з них в подальшому переміщувалися до інших держав-учасниць ЄС залежно від особистих обставин. Такий масовий наплив біженців став випробуванням для європейської системи притулку, зокрема в питаннях реадмісії осіб, що виїхали з країни прибуття до інших держав-учасниць ЄС.

Досліджуючи можливий розвиток права вибору країни притулку як регіональної норми в Європі поза українським контекстом, слід пам'ятати, що шенгенський регіональний простір вільного пересування дає таку свободу пересування, зокрема, шукачам притулку, які потрапляють до ЄС. На цьому тлі, згідно з Угодою між ЄС та Україною [1], громадяни України можуть подорожувати до ЄС та в межах ЄС без візи на період до 90 днів. Таким чином, вони можуть вільно в'їжджати до ЄС і конкретно обирати державу, де вони хочуть отримати захист. Це визнається в пункті 14 преамбули пропозиції Європейської Комісії щодо запровадження тимчасового захисту [2], наголошуючи, що зусилля збалансування між державами-учасницями будуть полегшені, а тиск на національні системи буде зменшено, якщо українці, які тікають від війни, зможуть приєднатися до своїх родин та друзів в межах існуючої української діаспори в ЄС. Крім того, оперативні вказівки щодо полегшення перетину кордонів між Україною та ЄС⁴, які супроводжували пропозицію Комісії, заохочують гнучкість і незастосування санкцій до перевізників, які перевозять українських пасажирів, які не мають відповідних документів, що дозволяє їм подорожувати в межах ЄС для возз'єднання з родиною та/або друзями.